

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X                                                                                   X
X                                                                                   X
X                                                                                   X
X           O R D E   D E R   V E R D R A A G Z A M E N                           X
X                                                                                   X
X           O P E N B A R E   A V O N D                                         X
X                                                                                   X
X           Herinnering als kunst.                                             X
X                                                                                   X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

Dinsdag 25 maart 1986

HERINNERING ALS KUNST

Goede avond, vrienden

Wilt u er alstublieft om denken, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn? Denkt u zelf na.

Ik zou zeggen dat de kunst en de herinnering wel een paar dingen gemeen hebben. De kunst is de specifieke visie van een kunstenaar op een object en herinnering is je eigen specifieke visie op een verleden, waarvan je bepaalde dingen liever vergeet. De grote vraag is natuurlijk wát herinner je je. Als je je herinneringen nagaat, dan zul je ontdekken dat het vaak hele onbelangrijke dingen zijn. Kleinigheden die je je herinnert kun je je nog wel voor ogen brengen, maar hoe het precies zat herinner je je tosch niet meer. Er zijn dingen, die ons bijzonder treffen omdat ze op de één of andere manier onze emoties opwekken en deze dingen blijven in het algemeen toegankelijk. Het is dus een geheugen dat waakbewust voortdurend als referentie gebruikt kan worden. Al die andere dingen zijn ook opgeslagen, maar ze zitten in het onderbewuste. Dat onderbewuste kan u inderdaad vertellen wat voor weer of het was op een bepaalde dag, als er maar iets is waardoor je die dag kunt definiëren. Het kan u vertellen hoe laat het was, hoe duur iets was, dingen waaraan je allang voorbij bent gegaan. Woorden, die je misschien niet eens bewust hebt gehoord in een tram of ergens anders, al die dingen herinner je je. En dan zijn er natuurlijk nog een aantal dingen, ja als je je onderbewustzijn weer helemaal in kunt schakelen, dan heb je een rijkdom aan gegevens, die ongeveer het twintig of dertigvoudige is van datgene waaronder omstandigheden u bewust toegang krijgt. In dat onderbewustzijn zitten verder een aantal geestelijke factoren en er liggen een aantal factoren bij die behoren tot het erfelijk geheugen, het genetisch geheugen. Maar ook iets meer, want er zijn een aantal informatie dragende cellen, die ook bij de voortplanting een rol spelen. De informatie kan inlichtingen bevatten over het voorgeslacht. Zeker wanneer het te maken heeft met lichamelijke ontwikkelingen en conditie daarvan. Als ik het zo bekijk is er dus een enorm geheugen, maar hoe maak je er gebruik van? Als je je sommige dingen met alle geweld wilt herinneren dan kun je natuurlijk beginnen met ezelsbruggetjes. Wanneer je de naam Jansen vast wilt leggen met een bepaalde definitie erbij, dan kun je bij voorbeeld zeggen: ja de zesdaagse wielrijder, Jansen. Als u van wielrijders houdt of beter gezegd van wieler wedstrijden, dan is dat meestal voldoende. Dergelijke ezelsbruggetjes zijn niets anders dan associaties. Als u in uw geheugen bepaalde dingen in het bijzonder wilt fixeren, dan is het meestal interessant wanneer u daar bepaalde associaties aan kunt verbinden. Vooral als een deel van die associaties met uw belangstelling of met uw dagelijkse leven te maken hebben. Die reeks wordt dan vaak herinnerd omdat de eerste

factuur ervan regelmatig in uw leven optreedt. Er zijn daarnaast natuurlijk ook methoden om herinneringen te wekken. U kent allemaal het verhaal van de psychiater die probeert een patient te herleiden door een bepaalde reflex en dat doet door iemand als het ware terug te voeren tot het verleden, hem laten praten, hem laten vertellen. Tot hij een gebied bereikt waar weerstand is. Op dat ogenblik gaat hij juist op dat terrein verder. De patient wordt dan meestal wat kregel, zeker wanneer hij nog onder hypnose gebracht moet worden. In veel gevallen duurt het dan nog een hele tijd voor je de bron van alle ellende gevonden hebt. Een deel van het geheugen wordt namelijk bewust verdrongen, dat is er dus niet. Een ander deel van het geheugen wordt door de structuur, datgene wat je bent, verdrongen. Incarnatie herinneringen bij voorbeeld. Je zult er misschien wel eens een paar hebben gehad. Zeker in je jeugd spelen ze een rol in fantasie spelletjes van kinderen. Als je oplet dan merk je dat er gegevens in voorkomen waarvan je denkt dat zijn verhalen, die me doen denken aan verhalen over het hof van Parma. Of aan verhalen over piraterij langs de kust. Ofschoon je daar altijd voorzichtig mee moet zijn want daar zijn nogal wat verhalen over in omloop. Maar dat vorige leven past niet bij uw huidige leven. Het huidige leven overspoelt die herinnering. Juist het fantasieleven van de kinderen op zo ongeveer vijfjarige leeftijd blijkt al veranderd te zijn. Dan is het niet meer die spontane associatie, waardoor ze allerlei dingen als het ware bezielen, hun eigen wereld scheppen.

Dan kun je dus zeggen in mij, als mens is de historie van mijn leven zoals ik die nu ken, maar daarnaast een reeks andere gegevens. Gegevens uit een vorig bestaan misschien. Hoe kan ik daaraan komen? Misschien kunnen we daar eerst een werkelijkheidsmodel van omschrijven. Kijk, de werkelijkheid is een voortdurende interpretatie van feiten, die als zo danig moeten worden erkend. Wij waarderen, wij beoordelen, veroordelen maar daarbij gaat de essentie van hetgeen werkelijk bestaat aan ons voorbij. Dat geldt niet alleen in uw wereld, maar in veel grotere mate nog in onze wereld. Daar is het vaak zo: wat ik niet in mijzelf draag dat kan ik bij een ander niet eens herkennen. U bent dus bezig te leven in een illusiewereld. Als je je bezig gaat houden met zaken zoals reïncarnatie dan is de kans groot dat die illusie wereld in het menselijk leven een rol speelt. Wat je je dan herinnert is niet wat is geweest, maar wat je had willen dat geweest zou zijn. Wanneer wij werkelijk de kunst van het herinneren willen ontwikkelen, dan zullen wij allereerst af moeten gaan op feilen. Een. Een beoordeling, die je je herinnert betekent alleen maar in een verdere toekomst dus, een veel grotere vervalsing van hetgeen er is geweest. Probeer zonder enig oordeel of veroordeling de dingen te absorberen. Probeer je eigen betrokkenheid erbij echter wél te voelen. Hierdoor ontstaan beelden die niet berekend kunnen worden, maar die later als het ware spontaan weer terug kunnen keren. Dan is er een tweede raad, die ik u moet geven. In je leven kun je niet buiten dit beoordelen. Maar dingen die werkelijk de moeite waard zijn die moet je niet beoordelen, interpreteren, ja eigenlijk niet lezen of neerschrijven, je zou ze moeten, ik weet er geen beter woord voor, je zou ze moeten fotograferen. Intens naar iets kijken wat je treft, betekent meestal dat je dit beeld, geheel of gedeeltelijk weer kunt oproepen in jezelf. Er bestaat zelfs iets, dat noemt men dan ook fotografisch geheugen, waarbij iemand een blad van een krant bij voorbeeld, eenvoudig fixeert, hij neemt het totaalbeeld in zich op, doet dat gedurende een minuut of twee, drie en dan kunt u zeggen vierde kolom, zevende advertentie, welk nummer had dat? En dan ziet hij die krant voor zich, hij schuift dat beeld als het ware op en leest het, terwijl hij er van tevoren niets van wist. Dus het is wel mogelijk, maar dat noemt men een speciale begaafdheid. Wat is hier

nu de essentie van de zaak. Dat de persoon in kwestie niet leest, hij probeert niet te begrijpen. niet te herkennen. Hij probeert te absorberen. De dingen, die belangrijk zijn en die meerdere factoren omvatten, is dit niet wat je kunt leren. Voor een enkel punt zal het weinig uit halen. Andere punten daar kunnen herinnerings associaties een rol bij spelen maar wanneer het een complex geheel is, is absorberen de beste methode. Omdat u dit absorberen wel degelijk doet met een verlangen tot opname, is er ook een emotionele achtergrond. Dit betekent dat dergelijke beelden en voorstellingen betrekkelijk eenvoudig kunnen worden opgeroepen indien u maar dezelfde procedure van willen en als het ware kijken, gebruikt.

Het is heel eenvoudig. We nemen weer het beeld van die krant. Mijnenwege wilt u een advertentie of zo. U kijkt ernaar, u neemt het intens in u op, u probeert niet te lezen, u probeert het totaalbeeld tot u door te laten dringen. Niet kijken wat er naast of er boven staat. Gewoon, u neemt dit beeld in u op. Dat kunt u volgen, ja? Wanneer u dat intens doet, dan is dat concentratie en concentratie is een vreemde mengeling van begeerte, emotie, wilskracht en nog wat. Nu kunt u dat weer terugspoelen. U sluit uw ogen of u kijkt ergens in een vage verte dat kan ook en u denkt aan dat beeld. Niet dus ik moet die advertentie lezen, u denkt aan het hele beeld en als de advertentie ontstaat, gaat u het beeld hanteren als de krant, die u leest. U laat uw ogen dwalen tot u het bewuste punt hebt gevonden. Dat is voor alle mensen mogelijk ook voor de mensen die auditief zijn ingesteld. Ofschoon ik u toegeef dat het voor hen vaak eenvoudiger is zich iets te herinneren wat zij hebben gehoord dan iets wat zij hebben gezien.

Een beeld, wat je voor je haalt, is niet een concreet beeld, maar een symbool. (antwoord op een vraag). Maar dat symbool met zijn totaal inhoud, is op veel verschillende manieren te ontleden. Het voert mij iets verder dan ik van plan was te gaan, maar wanneer de anderen het er mee eens zijn, wil ik hier toch wel antwoord op geven. Luister. Wanneer je auditief bent aangelegd en je hebt deze oefening gedaan, stel je dan voor, dat je leest. Je ziet niets, maar je stelt het je voor. En het is of iemand in je de woorden fluïstert, die je nodig hebt. Het is bij helderziendheid en horen ook vaak hetzelfde. Wie helderziend is, vertaalt het signaal in een beeld. Wie helderhorend is, vertaalt het equivalent in aanwezige voor-herinneringen. Het is altijd, dat wat in u aanwezig is. Wanneer die aanwezigheid door uzelf is bepaald, dan kan de wijze waarop het tot uiting komt toch altijd verschillend zijn. De bruikbaarheid hiervan op de door mij aangegeven wijze, kunt u wel degelijk proberen.

Dan gaan we naar een ander punt kijken. U hebt wel eens gehoord, dat bij sommige operaties, het lichten van de schedelpan of bij trepanaties het kan voorkomen dat de hersens beroerd of geprikkeld worden. Dan heb ik het niet over de schors, maar over de onderliggende delen, waar de gevoelens enzovoort zetelen. Er kan dan bij de patient een soort dubbel beeld ontstaan. Onder het werkelijkheids beeld dat aanwezig blijft komt een tweede beeld, dat is een herinnerings beeld. Het blijkt dat dit zowel bij visuele als auditieve mensen gelijkelijk voorkomt. Hieruit kan worden afgeleid: a de beelden zijn aanwezig, b wanneer er een prikkel is, komt het beeld tot uiting. Toch bleek er één verschil te zijn: auditieve typen hadden heel vaak de indruk stemmen te horen, terwijl de visuele typen vaak een beeld uitbreiden met dingen die niet tot de werkelijkheid der herinnering behoren. Of symbolen invoeren om de betekenis als het ware duidelijk te maken. In al deze gevallen ging het om de beroering van het visueel centrum. Als je daarbij iets denkt te horen, dan moet er dus nog een tweede centrum geactiveerd zijn. Een

blank herinneringscentrum, anders kan het niet. Hoe kan dat? Dat zou alleen kunnen als er een voortdurende neiging bestaat om elk beeld voor namelijk te interpreteren aan de hand van het bijbehorend geluid en deze associatie leidt tot een klankbeeld, waardoor een soort lekstroom voert naar een eveneens blanco herinneringscentrum. Het is misschien wel een kunst om je iets te herinneren, maar er zijn wel zulke mensen. Waarom, zullen veel mensen zeggen, vergeet ik dan zoveel? Daar zijn verschillende opmerkingen over te maken natuurlijk. In de eerste plaats registreer je intens als je jong bent. Dat wil zeggen dat elke herinnering met bijzondere kracht vastgelegd wordt. Als je ouder wordt, is het aantal beschikbare herinneringen verhoudingsgewijs groter. Die herinneringen krijgen veel minder nadruk, tenzij ze direct verbonden zijn met een toestand met veel opwindning. Nu is het heel begrijpelijk als u zich niet opwindt, dat u vergeet het gas uit te draaien, of dat heren, na een noodzakelijke verlichting van de waterleiding vergeten de voorzijde te sluiten, zodat het tocht. Dit zijn gewoonte-handelingen en deze verzwakken. Moet u goed onthouden. Wilt u daar iets aan doen dan moet u een automatisme gaan invoeren, waarbij je niet een enkele keer, maar altijd een controle gaat uitvoeren. Dat moet u een tijdje bewust doen, daarna blijkt dat die controle niet meer nodig is. De aandacht voor het betreffende punt is weer aanwezig. Dan worden afwijkingen van de gewenste toestand meteen weer gecorrigeerd. Dat is eerlijk waar, u kunt het proberen, als u oud genoeg bent.

Maar er is meer. Hoe komt het dat jeugdherinneringen bij ouderen een zo veel grotere rol spelen. Als je dertig bent dan denk je er heus niet meer aan hoe Pietje er altijd uitzag, die zijn neus te laat snoot. Als je zestig bent dan staat Pietje je weer voortdurend voor de geest. Het antwoord is heel eenvoudig. Naarmate je ouder wordt, registreer je minder, maar je bent ook minder met het heden bezig. Dat houdt in dat herinneringen in verhouding tot uw interpretatie van het heden, sterker worden. Doordat die herinneringen sterker worden zullen ze bij elke associatieve impuls onmiddellijk weer naar voren komen en uitbreken. De ellende is alleen dat er mensen zijn, die alles met één punt associëren. Dat heb je in je jeugd ook wel, maar dat slijt dan wel weer. Als je op je oude dag bent, dan kom je telkens weer terug op diezelfde herinnering. Dus steeds weer hetzelfde verhaal vertellen. Dan zeggen anderen dat je dement bent. Het is niet waar. Dementie is een beheersingsverloop. En heeft met de herinnering op zichzelf niet eens zoveel te maken. Maar je wereldbetrokkenheid is te klein en daardoor ontstaat dat. En heel vaak zoek je dan naar dat éne punt, waarop je belangrijk meende te zijn of belangrijkheid meende te ontleen en dát punt breng je dan steeds naar voren. Omdat je het gevoel hebt daardoor ook weer het middelpunt van de hedendaagse wereld te zijn. Het is een verklaring waarmee een psycholoog een beetje onvrede zou hebben, maar als wij het van onze kant bekijken dan is het zo. Zit u in een dergelijke situatie, dat u merkt steeds weer dezelfde verhalen te gaan vertellen, dan is het belangrijk dat u zich op iets anders gaat richten. Dat richten kunt u doen al naar gelang van uw aanleg. U kunt zich richten bij voorbeeld op muziek, lectuur en dan bij voorkeur wat zwaardere lectuur inderdaad. Ik geloof niet dat Oberiks en Asterix er wat aan kunnen doen. Je kunt jezelf instrueren door op bepaalde dingen steeds opte letten. Al is het maar, dat u gaat kijken hoeveel mensen er met broeken met een afgezaakt kruis rondlopen en hoeveel met te nauwe. Als je dus op deze manier je met bepaalde aspecten bezig gaat houden, dan kom je vanzelf weer in bepaalde situaties waarin je geneigd bent scherper op te letten. Je traint om scherp op te letten en te komen tot een recapitulatie daarvan, versterkt de geheugenfunctie. U zult dan ontdekken dat u veel meer ziet

en veel minder vergeet. Het is een kunst eigenlijk om je geheugen steeds op de juiste wijze te oefenen en te prikkelen. En als u belangstelling hebt voor bepaalde dingen dan kan dat ook. Tegenwoordig kunnen ze je dingen vertellen over het leven van Frans Hals, die de arme Hals zelf niet meer geweten zou hebben. Maar iemand die een brede belangstelling heeft en zich daarin verdiept, blijkt ook op dit gebied een veel beter geheugen te hebben. Hier is kennelijk belangstelling en kennis van feiten identiek. Leer belangstelling hebben voor bepaalde dingen. En als u ze niet hebt, probeer ze maar op te wekken, er is altijd wel iets. Wanneer u daar mee bezig bent, probeer u ook de geschiedenis die er bij hoort u te binnen te brengen. Al is het maar de levensgeschiedenis van de mug omdat u een hekel hebt aan dergelijke miniatuur vliegtuigen. Je kunt met deze eenvoudige trucjes inderdaad je geheugen aanmerkelijk verbeteren. En ik stel dus vast dat in negen van de tien gevallen (er zijn altijd uitzonderingen) laten we zeggen tot ongeveer negentig jaar kun jezelf belangrijke gebieden bewust aanspreken, daar ze het geheugen versterken. En elke versterking van een directe geheugenfunctie op één terrein, impliceert een verbetering van geheugenfuncties op alle sociatieve terreinen. Dus alles wat er mee samenhangt, al is het maar in de verste verte of gevoelsmatig, komt eveneens beter in de herinnering.

+ vraag of het goed is herinneringen op te schrijven
 - Voor je geestelijke ontwikkeling misschien niet of toch wel, wanneer je ze later naleest. Het neerschrijven heeft wel degelijk een functie. Hierdoor traint u zich om de gebeurtenissen van elke dag terug te roepen, te repeteren. Waardoor ze ook iets vaster in het geheugen komen te liggen, maar vooral om de dag te recapitulieren. Als je geen dagboek bijhoudt maar wel elke dag, al is het maar tien minuten, besteedt aan het nagaan van wat die dag allemaal betekend heeft, wat er was en wat er niet was, zult u inderdaad ontdekken dat het voor uw geheugen niet slecht is. En voor uw geestelijke ontwikkeling is het alleen dan goed wanneer u een beetje objectief kunt teruggaan in de gebeurtenissen van die dag: dat heb ik verkeerd gedaan, dat had ik anders moeten doen, om dan na afloop te zeggen dat heb ik dus geleerd, morgen beter. Ik zeg u dit laatste erbij, want iemand die alleen naar zijn fouten kijkt praat zich anders een enorm minderwaardigheidscomplex aan en dat wordt dan gevaarlijk. Je krijgt dan de neiging om dat weg te waaiëren en een meerwaardigheidscomplex daarvoor in de plaats te zetten, zodat juist de mensen die weten dat ze heel vaak te kort schieten tegenover anderen een soort onfeilbaarheid willen tonen. (gemompel van bijval) Nu wil ik overgaan naar een ander punt.

We hebben ook een geestelijk geheugen. Veel mensen zeggen dat een geest geen hersens heeft en hoe moet men zich dat dan voorstellen. Hebt u zich wel eens bezig gehouden met die disc, waarop de programmering van een computer vastligt? Het zijn eigenlijk alleen energie-impulsen die daar liggen. Maar die energie-impulsen kunnen een heleboel informatie bevatten. En je kunt ze aftasten. Stel u nu het geestelijk geheugen voor als een aantal van die energiepunten in een energieveld, dat tegenover de omgeving afgesloten is. Dus een soort krachtbol en in die bol liggen allemaal punten. In het midden zullen we zeggen ligt het "ik-bewustzijn". Het is wel niet helemaal waar, maar laten we zeggen: in dit geval. Dit ik-bewustzijn kan zich richten op al die punten, die er in die bol zijn, kan ze vergelijken en kan daardoor komen tot een complex beeld dat dan in het ik-bewustzijn ontstaat aan de hand van de aftasting van die punten. Het is wel degelijk een kwantitatieve vastlegging in de eerste plaats. Maar de intensiviteit die nodig is om die vastlegging te doen plaats vinden, is een tweede. Je weet dat je eendisc niet kunt programmeren als er een onvoldoende veldsterkte is waarin je probeert een programma aan te brengen. Dan reageert de disc niet, of zó versluiert, dat je aan zo'n programma niets hebt.

Stel u voor dat het bij de geest hetzelfde is. Een gedeelte van wat u hier op aarde ziet, hoort, voelt is niet zo belangrijk. Maar soms zijn er een aantal factoren in uw wezen, die gelijk gericht zijn. Emotie, belangstelling plus het signaal. Wanneer die drie in één rechte lijn liggen, dan is dat een serieschakeling, waardoor een veel grotere doorslag ontstaat. Die doorslag kracht is nodig om deze punten, deze geestelijke informatie onder te brengen in hetgeestelijk geheugen.

+ Is dit nu de grens tussen geest en stof?

- Nee, dit is niet de grens tussen geest en stof. Het is de overbrenging van hetgeen als stoffelijk geheugen bestaat, naar de geest. Die geest heeft nog veel meer mogelijkheden. Je zou kunnen zeggen het is een bol, die aan de buitenkant helemaal uit sensoeren? bestaat, die dus op alle impulsen kan reageren, registreert vergelijkt met datgeen wat er reeds aanwezig is en daardoor komt tot de werkelijkheidsvertaling. Dan kunnen er ook nog allerlei veranderingen optreden, maar ik dacht dat ik het al ingewikkeld genoeg had gemaakt.

Ik wilde hiermee namelijk beweren dat het mogelijk is dat een stoffelijk leven niet als een volledigheid, maar als een afzonderlijke reeks van momenten, scène's als het ware wordt genoteerd. Nu kan de geest wel teruggaan naar de stof maar de geest blijft als energiewezen bestaan. Inclusief z'n geheugen. Alleen is de belangstelling van het ik-punt op de materie gericht. Hierdoor ontstaan een aantal reacties, waardoor wij dan zeggen: dat is beziëld leven. Zonder dat zou je alleen te maken hebben met een soort vlees-automaat. Dus die herinneringen zijn er wel, maar ze kunnen nooit onmiddellijk worden overgebracht naar de stof. Toch spelen ze een rol. Ze werken conditionerend en dat conditioneren is vergelijkbaar met hetgeen in je onderbewustzijn opgeslagen herinneringen doen. Ze bepalen de oriëntatie en hebben invloed op de bewuste associatie reeksen die je vormt. Nu kan het zijn dat we een gegeven ogenblik alles wat van buiten komt, praktisch stil leggen, Hetzelfde object door het starten van het projectiedoek even wit maken. Maar het onderbewustzijn probeert dan dit op te vangen. Dat is één van de mechanismen van de droombeleving bij voorbeeld. Waar een werkelijk nulpunt ontstaat, ontstaat de neiging dan ook om op welke wijze dan ook actief te zijn en te blijven. De impulsen komen dan uit het onderbewustzijn. Stel, dat een aantal van de herinneringen van deze dag, sterke associaties hebben opgeroepen met iets wat ook in het geestelijk leven aanwezig is. Dan zal in de rusttoestand juist die serie indrukken een grote rol spelen. Ze worden niet bewust berekend. Dat wil zeggen dat ze nu verrijkt met de gegevens uit de geest en onbewuste associaties tot een voorstelling, een beweging, een beeld zullen voeren.

De geest kun je het beste formuleren als een in zichzelf besloten krachtveld, dat zodanig ten aanzien van de omgeving begrenst is, dat het zich als een ik-heid ervaart en in zich het bewustzijn draagt waardoor een reactie op de omgeving mogelijk is. Nu bent u nog niet wijzer. Maar dat bedoel ik als we het over het woord geesten hebben. Stel nu eens dat we op deze manier herinneringen hebben aan bij voorbeeld een vorig bestaan, dat zal nooit de zuivere geestelijke herinnering zijn. Het zal altijd beïnvloed zijn via het geestelijk bewustzijn. De daarin aanwezige associaties zijn mede bepalend voor het ontstane beeld.

+ Horen illusies daar ook bij?

- Luister. Wat maakt uw leven de moeite waard? Het feit dat je leeft? Nee, het feit dat u verwachtingen koestert, dat u angsten koestert. Waar komen die angsten vandaan? In het algemeen zijn het herinneringen die u in de toekomst projecteert, illusies. Met al wat je passert is dat precies hetzelfde. Want geloof me, dat zoute dropje wat je vroeger in je jeugd zo heerlijk vond, dat vind je op het ogenblik walgelijk.

Maar in je herinnering is het kostbaar en je zoekt het terug te vinden. Dan hebt u verder het denkbeeld dat we de wereld kunnen veranderen, dat is ook niet waar. In feite verandert de wereld ons. Wij moeten voortdurend reageren op alles wat er gebeurt. Door al die reacties worden we wel gedwongen om te veranderen. Wij veranderen de wereld niet, de wereld verandert ons. We denken dat we de wereld veranderen omdat we een groot aantal illusies koesteren of idealen vaak, sociale theorieën of wetenschappelijke veronderstellingen en daarmee projecteren we iets wat er niet is en dan denken wij dat we dat waarmaken. Het is eigenlijk precies andersom. Wij gaan de praktijk ervan veranderen. De theorie blijft bestaan, het ideaal blijft bestaan, maar de praktijk ervan verandert. Denk maar aan het christendom. Kijk naar wat er gepredikt wordt en kijk naar wat er gebeurt. En uit oprechte christelijke overtuiging verklaar ik dat wij ons niet kunnen onderwerpen aan het heidendom en dat wij daarom atoomraketten zullen moeten opstellen om ons te verdedigen tegen datgene wat ons christendom kan aantasten. Terwijl Jezus zei als ze je op de linkerwang slaan, keer ze de rechter toe.

Openbare avond. 25 maart 1986. Herinnering als Kunst.

Goede avond, vrienden. We zullen ons nu bezig houden met uw vragen, begint u maar.

+ Wat is instinct?

- Instinct is het aanvoelen van mogelijkheden, waardoor je reageert op een wijze waardoor je er vaak instinkt. Voldoende?

+ Nee, want u hebt gezegd wat het niet is.

- Ik heb gezegd wat het wèl is. Wat instinct niet is, is een overlegde handeling. Instinct is een onoverlegde handeling, mede door erfelijke factoren bepaald, waardoor lichamelijke en ziekelijke reacties plaats vinden zonder dat redelijk overleg heeft plaats gevonden.

+ En wat is dan intuïtie?

- Een intuïtie is een conclusie die niet redelijk wordt getrokken. Op grond van gegevens en ideeën waarvan de meeste in het onderbewuste zijn deels bewuste of onderbewuste waarnemingen van het ogenblik. Dergelijke intuïtie kan versterkt worden door niet-stoffelijke indrukken. Voldoende? En intuïtie is natuurlijk datgene waarop een vrouw zich beroept als ze geen heeft.

Wat zijn dan niet-stoffelijke impulsen? Dat kunnen impulsen zijn uit de aura van een ander, kunnen voortkomen uit de omgeving, kunnen door geestelijke personen worden aangebracht of kunnen het resultaat zijn van een aanwezige astrale schil. Als u instinct dierlijk noemt, moet ik opmerken dat het gedrag van de mens grotendeels dierlijk is. Om het anders te zeggen: wanneer je het instinctieve deel van de menselijke reacties bekijkt, blijkt dat ruim zestig procent van de reacties instinctief is, ruim twintig procent intuïtief en slechts twintig procent redelijk. De mens beschouwt het allemaal als redelijk, omdat hij later een redelijke verklaring vindt voor datgene wat hij impulsief of instinctief gedaan heeft.

+ Hoe kun je als niet-medium in contact komen met de Witte Broederschap om geestelijke leiding te krijgen bij het werken voor een aquarius samenleving?

- Ja, ik geloof dat medium zijn daar weinig mee te maken heeft. Als je leiding wilt krijgen van de Witte Broederschap en met je doen en denken geheel daarop ingesteld bent dan krijgt je die steun. Leiding in de vorm van voorschriften zult u in het algemeen van hogere geesten niet krijgen. U leeft uw eigen leven en dat betekent dat een sterke beïnvloeding van de richting die je moet gaan, eigenlijk al een ontoelaatbare aantasting is van uw eigen behoefte aan ervaring, bewustwording, kortom men zou daardoor het nut dat het leven voor u als geest heeft kunnen beperken en dat doet men niet.

+ Als ze dus zien, dat je je in de ellende stort door zus of zo te doen?
 - Dan krijg je een korte waarschuwing en als je daar niet op let dan zeggen zij laat hem of haar zich dan maar in die ellende storten. Wanneer de instelling dan evenwel juist blijft, dan zorgen ze wel, dat het goed gaat. We mogen die ervaring niet weg denken.

In wat voor vorm komt die hulp dan die zij geven?

- Dat ligt aan het geval. Je kunt je indenken dat iemand zich in de ellende heeft gestort en dat hem nu een uitweg wordt getoond. Ze zeggen dus in feite tegen je: let nu daarop. En als je daar niet op reageert dat is hun zaak niet, maar jouw vrije wil, maar ze proberen te helpen. Of je zit in een situatie waarvan je denkt dat zou ik wel willen, maar ik ben bang dat ik het niet haal al zie ik dat het goed is en ik zal het ook wel proberen. Dan krijg je een beetje extra energie toegevoerd een klein beetje maar en je ziet, dat het gaat. Het blijft je eigen keus.

+ Zullen groepen uit arme landen, waar meer noodzaak tot samenwerking is, eerder een aquarius samenleving bereiken als wij? Kunt u voorbeeld en geven?

- Wat het eerste betreft moet ik neen zeggen, wat het tweede betreft moet ik eigenlijk een heel lang betoog afsteken, dat ik maar heel kort zal maken. Als u gaat kijken in arme landen en u kijkt naar mensen die in de ellende zitten, bij voorbeeld Zuid-Afrika. Wist u dat er net zo veel mensen door standverschillen en zo elkaar doden als de politie? Gaat u kijken in allerlei nieuwe staatjes waar een stammenoorlog wordt gevoerd, ook al wordt die door allerlei idealen zogenaamde dan, een beetje vermomd. Kijkt u zelf naar de O.P.E.C? waar de mensen hhet met elkaar eens zijn dat ze iets moeten doen, maar gelijktijdig willen dat een ander het doet want zij willen niet toegeven.

In een primitieve beschaving kan het ontstaan. We hebben het onlangs nog gezien in India, waar een soort dorps-coöperatie aan het ontstaan is geweest en zich nu nog vertzet om bij de mensen een soort van samenwerking, van elkaar begrijpen te ontwikkelen en dan zit je dichterbij de aquarius-periode. Maar als we dan iets verder gaan, richting dan zien we juist het tegenovergestelde. Ik zou willen zeggen dat idealisme meestal het product is van absoluut onvermogen om iets te bereiken dan wel van een zodanige weelde dat men datgene wat men heeft bereikt heeft.....

Vraag over het 'arme' China van vroeger. Mag ik protesteren? China was geen arm land. Het is nog steeds geen arm land. Wat daar door de revolutie is afgedwongen, begint zich op het ogenblik alweer met geheel andere symptomen te ontwikkelen. Inkomensverschillen nemen toe, risico dragen wordt momenteel weer beloond. De jacht op intellectuelen en technisch kundigen, eigenlijk omdat ze boven de massa uitstaken, is opgehouden. Er begint zich integendeel weer een soort superklasse te ontwikkelen. Dat het samenwerkingsverband dat vroeger de familie betrof en daar altijd heeft bestaan, langzaam maar zeker wordt overgedragen aan bepaalde gemeenschapsvormen, is alleen maar een uitwerking van hetgeen er vroeger bestond. Ten aanzien van de armoede zou je kunnen zeggen dat het huidige China niet arm is. Integendeel, als je het vergelijkt met de derde wereld landen dan moet je zeggen dat de tegenwoordige Chinees een tamelijk rijk bestaan heeft. Je moet echter wel begrijpen dat dit alleen ontstaan kon, door het anders verdelen der inkomens. Vroeger had je in China de zeer rijken. De zeer gewichtigen, die eisen konden stellen aan anderen en dan een hele massa gewone mensen. Een ander punt is dat de omkoperij in het huidige China weinig of geen rol speelt terwijl dat vroeger één van de meest voorkomende verschijnselen was.

Als je de rechter voldoende zilver gaf, dan had je gelijk. Tegenwoordig gaat dat anders. Of dit zo blijven zal? Het zal nog wel een poosje zo doorgaan. Ik zal het anders zeggen. Een van de eigenschappen van de op een ideaal gebaseerde systemen is dat, terwijl de leer onaangetaast schijnt te blijven, de praktijk vaak anders blijkt te zijn, zelfs vaak het tegenovergestelde. Dat is op het ogenblik gaande en terwijl de discipline nog een heel lange tijd gehandhaaft blijft, zullen we zien dat de vrijheden onderling zo belangrijk zijn geweest voor de economische en de machtsontwikkeling dat deze voortdurend zullen worden aangemodigd maar tijdig natuurlijk geruleerd.

+ Denkt u niet dat China op den duur met de grootmachten meegaat?

- Nou, China meegaan met de continenten? Ik weet het niet, maar in de drift der continenten zou het denkbaar zijn, maar...

U begrijpt niet wat ik bedoel.

Ik begrijp wel, wat u bedoelt, maar wat u vraagt is een onmogelijke vraag. Wanneer u vraagt of China soms met de één of andere grootmacht een verbond sluiten zal tijdelijk, dan zeg ik ja. Want China ziet zich zelf als centrum van de wereld en zal elk bondgenootschap proberen te gebruiken, waardoor het meent zijn positie te kunnen versterken. Logisch. Maar een systeemverband is voor China niet helemaal denkbaar. Omdat het enerzijds het Lenin-Marksistisch systeem afwijst. Anderzijds kan het een kapitalistische opzet nooit helemaal aanvaarden omdat daarin weer een groot deel van de massa weer arm en ondergeschikt zou worden. Nu dat was China.

+ Wat kan er gedaan worden om mensen meer ontvankelijk te maken voor de boodschappen van de Witte Broederschap?

- Heel eenvoudig. Probeer zelf te leven vanuit de geest van de Witte Broederschap en alleen de invloed die u hebt door uw manier van leven en denken zal dan een scheiding der gemoederen teweeg brengen en tonen dat ook uw manier van leven zinvol is.

+ Door elkaar gepraat en een vraag over de vorige spreker, hoe hij iets onverstaanbaars kon weten.

- Of het zat in de hersens van het medium of één van u allen wist het. Ik zal u een voorbeeld geven. U ontmoet iemand en die ziet er een klein beetje onordelijk uit terwijl u zelf nogal een ordelijke figuur bent. Zonder dat u zich realiseert waarom, acht u deze figuur niet sympatiek. Omgekeerd. U bent zelf nogal een wanordelijke figuur en er komt iemand die er uitziet als Pietje precies om door een ringetje te halen, dan is er bijna automatisch een zekere afkeer. Onbewuste waarneming of liever niet helemaal gerealiseerde waarneming kan anti-patie of sympatie al reeds bepalen. Er zijn gevallen waarin de aura's precies gelijk zijn, dan is het sympatie er zijn ook gevallen waarin de aura's crashen dan is het antipatie. Het kan dus uit die aura's voortkomen. Maar er zijn veel meer mogelijkheden.

Voorbeeld: het zou wel eens kunnen dat u een agressie aanvoelt, maar dat is niet altijd meteen antipatie. U bent alleen meer op uw hoede. Het is niet een onmiddellijke afkeer. Al die dingen die u aanvoelt ja, het kan wel, maar u hebt geen zekerheid.

vraag over gadaffi.- Libië zal zich uiteindelijk op het laatste ogenblik terugtrekken, hij is wel agressief maar niet gek. En voor Reagan is het natuurlijk heel belangrijk, vooral tegenover zijn eigen volk, dat Amerika toch wel tegen terreur en zo, optreedt. Bij Gadaffi gelden dezelfde argumenten. In feite is de manier van leven met Regan en Gadaffi een manier om aan te tonen dat explosies en dergelijke niet geduld kunnen worden. Onduidelijke vraag over Amerika.

- Dat is toch begrijpelijk? ze zijn een heleboel concessies kwijt ge-

raakt. De zakenlobbies zijn nogal machtig in de Verenigde Staten, het is duidelijk dat men die invloed terugwenst. Vergeet één ding niet, de Verenigde Staten hebben zich omhoog moeten worstelen. Ze waren uiteindelijk maar een groepje van wilden, rebellen en weglopers in de smeltketel der rassen en dank zij de eerste en de tweede wereldoorlog hebben ze zich langzaam maar zeker omhoog kunnen werken tot ze zichzelf kunnen zien als de feitelijk machtigste staat der wereld. Of dat reëel is, is een andere vraag maar door een zeer sterk nationalistisch denken dat op het ogenblik hoogtij viert, moet men zijn meerderwaardigheidsgevoel vooral ná Viëtnam, ergens aan ophangen. Alles is in Amerika groter, zelfs de bluf.

+ Zal het daar werkelijk op een oorlog uitlopen of blijft het een spel?
- Het blijft een spel, maar spel of niet, er zullen veel doden bij vallen.

+ Zijn die ontwapenings voorstellen gemeend of ..enzovoort.

- Het is niet een pokerspelletje, waarbij men het initiatief niet aan een ander gunt, men wil zelf degene zijn die dit voor de wereld doet. Men wil zelf degene zij waarvan men zeggen zal: dát is nog eens een vredelievend land! En dat speelt èn bij de Russen èn bij de Amerikanen op het ogenblik.

+ Dat Russische ruimtestation zou dat goedgaan, of...

- Jazeker. het enige dat men nog niet weet is dat de Amerikanen het Challenger-ongeluk mede te danken hebben aan het feit dat ze met alle geweld de ruimte voering wilde behouden. De Amerikanen wilden niet nog jaren wachten, zij hadden namelijk gezegd wat zij wilden doen.

+ De vorige spreker heeft iets gezegd over het boven-bewustzijn en het verrassende aspect daarvan.

- Niet verrassend. Het is heel eenvoudig. Stel je voor dat je uitzendt met een zodanig lange golf, dat die golf helemaal langs de aarde gaat. Dan kan iedereen die zich af kan stellen op die golflengte, het signaal ontvangen. Stel je nu voor dat alle mensen, die denken, gedachten uitzalen. Die gedachten verenigen zich tot een golf, waarin allerlei kleinigheden wel weer wegvallen, maar wat overblijft is toch ook wel een aantal radiogolven van die soort. Kunt u zich hierop precies afstellen, dan zullen die gedachten u wel beïnvloeden. Dat is alles.

+ Heeft dat iets met het collectief onderbewustzijn te maken, waar Jung op doelt?

- Het collectief onderbewustzijn is een bewustzijn dat erfelijk is bepaald. Het heeft te maken met de wordingsgeschiedenis van de mensheid. Het gemeenschappelijk bovenbewustzijn daarentegen is een voortdurende uitstoting van droombeelden, verlangen, feitens, zolang als het maar geconcentreerd gebeurd. Zelfs gebeden zitten er in. Dit verenigt zich tot een soort stroming, een soort schil, die je aanpakt, zelfs wanneer je op één van die gegevens sterk geconcentreerd bent. Fanatisme is iets heel anders. Wanneer namelijk je eigen gevoel van uitverkorenheid, waardigheid, belangrijkheid gemeend wordt te danken te hebben aan een Goddelijke boodschap of aan een bepaalde religie waar je je mee bezig houdt in een wereld waarin alle waarden steeds meer in het betrekkelijke worden gebracht dan ga je steeds feller reageren om je ik-beeld te kunnen handhaven. Fanatisme zien we op elk terrein. Dat heeft niet alleen met Godsdienst te maken. Wanneer we kijken naar de grote Godsdiensten, dan constateren we, dat zij aan het verliezen zijn. Naarmate er steeds kleine groepen ontstaan, sekten en hoe je ze nog meer moet noemen. waarin de mensen rust en bevrediging zoeken die ze in de kerken niet meer vinden en die de maatschappij hen voortdurend tracht te ontnemen. Dat is ook één van de redenen dat men zo agressief is tegen

deze sektarismen, als de stoffelijke welvaart een bepaald nivo overschreden heeft, is de directe noodzaak tot streven verminderd. Het ik zal dan zoeken naar andere Punten om zich te bewijzen. Die punten zijn dan meestal ideële zoals Green peace bij voorbeeld, het kan ook de Baghwan zijn. Niet dat ik die twee op één lijn stel, helemaal niet. Beide hebben hun eigen verdienste en hun eigen nadeel. We gaan ons dan bezig houden met iets anders. Omdat wij in de structuur die dan ontstaan is materiëel, geen mogelijkheid zien om ons zelf waar te maken. Voldoende?

Na een onverstaanbare vraag het volgende antwoord: In de eerste plaats wordt hier wel zwaar overdreven. Een grotere vrijheid om godsdienstig te leven, wordt hier gezien als een bekering. Het is zo, dat vooral de ouderen hun rituelen en ritmen terug willen en vele jongeren dan toch iets terug vinden daarin van de Komsumol en de partijen. Vooral omdat er door de Komsumol en de partijen nogal veel geïntrigeerd wordt om belangrijke posten en dergelijke. Er is een soort eerlijkheid weggefallen. die men van de godsdienaar niet verwacht. De opleving in Rusland is in feite is in feite het gevolg van de teleurstellende ideologie. Dat is geen werkelijke godsdienstigheid, het is gewoon een protest tegen de leuzen en de sociale samenleving.

+ vraag over parapsychologie.

- Para-psychologie werd oorspronkelijk gebruikt om de onzin aan te tonen van de godsdiensten en allerlei zaken. Wetenschappelijk is toen aangetoond dat het tegenovergestelde waar is. Toen heeft men gezegd dat het niets met God en geestelijken zou hebben, maar laten we het onderzoeken. Het is een menselijke factor en als we het kennen dan kunnen we het gebruiken. En daarmee heeft men in feite hetzelfde gedaan als wat ze ook in Amerika in het geheim doen en "hush-hush" noemen. Zo, nu moeten we gaan sluiten.

Er worden drie woorden gegeven voor het schone woord, wat u aan de achterzijde van deze bladzijde vindt en de spreker dankt ons voor de aandacht en wenst ons een gezegende huisgang.

HET SCHONE WOORD.

Alle dingen, twee geschapen
Tegendelen altijd weer
Is een zaak van het erkennen.
Na 't ontwaken is niet meer
Zo belangrijk dit gedeeld zijn
Het leven in polariteit
Want waar men tot zichzelf keert
Vindt men eidelijk werkelijkheid
Werkelijkheid, die kent geen delen
Geen tegenstelling en geen maat
Werkelijkheid is zijn met alles
Dat in het ik met al ontstaat.
Zoeken naar de werkelijkheden
Is zoeken naar een dwaas bestaan.
Zoeken naar het heilig worden
Is een droom en blijft een waan.
Want niets is heilig, uitverkoren
Alles deel van werkelijkheid
En werkelijkheid kan heilig wezen
Voor u is 't geen realiteit.
Laat ons dan niet heilig noemen
Dat wat niet oneindig is
Maar zoeken wat in eigen wezen,
Dat zo zeker, zo gewis
Ons doet delen in al weten
Deel maakt van de werkelijkheid
Zelfs als uiting ons gedreven voort doet gaan
Want de dromen zijn verdwenen
Als illusie eindelijk zwijgt
Dan is er werkelijk heilig leven
Dat in zichzelf zijn God beschrijft.
